

۶۷ - ای منجذبہ ملکوت اللہ

حضرت عبدالہیاء

اصلی فارسی

۶۷ - ای منجذبہ ملکوت اللہ

ای منجذبہ ملکوت اللہ، از آئندہ اندیشہ منما ہر کہ بملکوت اللہ پیوست در صون حمایت حضرت ہیاء اللہ است حوادث عالم مادی چه خوب چه بد مثل امواج دریاست در مرور است بقائی ندارد و سزاوار اہمیت نہ. ملاحظہ نما کہ اندک زمانی چه انقلابات عظیمہ حاصل سریرہای سلطنت درہم شکست و تاجہای شہریاری بباد رفت شہد فائق سم قاتل شد و جام صہباء زہر ہلاہل گشت بنیانہای عظیم ویران شد و ملوک قوی سرگردان گردید خانوادہ سلطنت بی سر و سامان گشت و توانگران محتاج بہ نان شدند اینست شأن دنیا. لہذا چه اہمیتی دارد عاقبت ہر بہار مبدل بخزان شود و ہر زمستان منقلب بہ تابستان گردد بیابان سبز و خرم از طوفان برف و بوران خاک سیاہ شود و درختان پر لطافت و طراوت نخت و عریان گردد و این ناموس لم یتغیر و لم یتبدل عالم مادی است. آیا دیگر جائز است انسان براحت دنیا مسرور گردد یا از عدم رفاهیت محزون شود؟ این حال سزاوار اطفال است ولی اہل ملکوت سرورشان از فیوضات الہیہ است و امیدشان بفضل نامتہای الہی بفیض ملکوت خوشنودند و بالطاف رب الجنود مشعوف و مسرور در آتش بلا و مصائب تر و تازہ اند و در طوفان مشقت و حوادث راحت و در نہایت آسایش زیرا تکیہ بکوهی عظیم دارند و آرامگاہ در کشتی از زہر حدیدہ. خلاصہ اینست کہ باید ہمیشہ در نشئہ و سرور باشی و مستبشر ببشارات الہیہ.

ORIGINAL

AUDIO